

sen af alkoholindholdet på etiketten (deklarationen) anvendt ved beregning af ølafgiften, både for importeret og for danskproduceret øl.

For en 33 cl's ølflaske/dåse med f.eks. 4,6 pct. vol. – svarende til de fleste danske pilsnerøl – vil afgiften udgøre:

$0,33 \text{ liter} * (4,6 \text{ pct. vol}) / 100 * 58,40 \text{ kr. pr. liter} = 88,65 \text{ øre (ekskl. moms)}$.

For en almindelig pilsnerøl udgør afgiften i dag 88,61 øre pr. stk. (ekskl. moms).

For hver ekstra 0,1 pct. vol. vil ølafgiften stige med ca. 1,93 øre uden moms, dvs. ca. 2,4 øre med moms, hvilket svarer til ca. 72 øre pr. kasse. Med den nuværende trinvis Platoskala vil en lille variation omkring afgrænsningen af de forskellige skatteklasser (fra skatteklasse 2 til 3) kunne udløse en afgiftsstigning på ca. 14,23 kr. pr. kasse.

Afgiftslettelsen for visse mindre bryggerier – den såkaldte moderationsordning – foreslås ikke ændret. Reducerede afgiftssatser for små uafhængige bryggerier er endvidere i overensstemmelse med alkoholbeskatningsdirektivet (92/83/EØF).

Grænsehandel og konkurrence for øl og sodavand

Øl og sodavand er væsentlige grænsehandelsvarer. Grænsehandlen med øl toppede sandsynligvis omkring år 2000 med omkring 100 mio. liter. Ud fra flere forskellige kilder kan danskernes grænsehandel med øl i Tyskland i 2002/2003 opgøres til omkring 90 mio. liter. Der er usikkerhed omkring disse opgørelser, men det kan næsten udelukkes, at grænsehandlen er over 120 mio. liter.

Opgørelserne bygger på oplysninger fra danske bryggerier om hvor meget øl, der bliver solgt til grænsehandelsbutikker i Tyskland. Oplysninger er givet både til Skatteministeriet og Konkurrencestyrelsen, men i visse tilfælde i fortrolighed, og i andre tilfælde »under hånden«. Oplysningerne kan imidlertid nogenlunde bekræftes af tysk importstatistik, korrigeret for import til almindelig detailhandel i Tyskland, og med oplysninger fra grænsehandelsbutikker afgivet under fortrolighed. Usikkerheden består især i, at ikke alle de øl, der sælges fra grænsehandelsbutikkerne, er til danskere. Der sælges også en del øl til f.eks. svenske, især på Femern.

Grænsehandlen i Tyskland er drevet af, at det for mange er mere fordelagtigt at købe øl i Tyskland end i Danmark.

For det første er priserne på øl lavere end i Danmark. Prisforskellen skyldes både afgiftsforskelle og avanceforskelle. Avanceforskellene består i, at danske mærkevarebryggerier sælger øl billigere til tyske

grænsehandelsbutikker – også efter korrektion for omkostningsforskelle. Derimod er den danske detaljavance for almindelig pilsnerøl lavere end den tilsvarende for tyske grænsehandelsbutikker eller har i det mindste været det indtil 2003. For stærkere øl er den danske detaljavance højere end den tilsvarende tyske. For det andet sælges øl i Tyskland i en form og under betingelser, der bedre svarer til kundernes præferencer end i Danmark.

Af grænsehandlen på omkring 90 mio. liter er omkring 70 pct. på dåse, hvilket er langt mere end i Danmark. Den store dåseandel skal ses i lyset af, at merprisen for dåser er langt lavere i Tyskland end i Danmark, og at der indtil nu ikke effektivt har været håndhævet pant på dåserne.

I Danmark forventes dåseandelen at blive på ca. 12,5 pct., men denne forventning kan meget vel vise sig at være for optimistisk, også for årene frem. For 2003 er forventningen sikkert for optimistisk, da det er det første hele år, hvor dåser er blevet solgt i Danmark.

For EU udgør engangsemballagens andel omkring 32 pct. for al øl (inkl. fadøl), og 49 pct. for al øl (ekskl. fadøl).

I grænsehandelsbutikker, i Tyskland er merprisen for øl på dåse omkring 15-25 kr. pr. kasse i forhold til prisen for øl i genbrugsflaske. Da øl i genbrugsflaske understøttes af den såkaldte »flaskefidus«, er omkostningsforskellen sandsynligvis mindre end de nævnte 15-25 kr. pr. kasse. I Danmark er øl på dåser væsentligt dyrere end øl i genbrugsflaske. Det skyldes bl.a., at en dåse anvendes én gang, mens en genbrugsflaske kan genpåfyldes, men kun afgiftsbelægges ved første gangspåfyldning. Gebyrerne ved pant- og retursystemet er endvidere højere for engangsemballager i forhold til genbrugsflaskerne (som dog ikke er omfattet af Dansk Retursystems indsamling, og dermed ikke pålægges indsamlingsgebyr). Afslutningsvis er bruttoavancen højere ved engangsemballagerne.

Udover at danskernes grænsehandel med øl afviger fra det hjemlige marked med hensyn til emballageform, afviger grænsehandlen også med hensyn til hvilke øltyper, der købes i Tyskland. I Danmark er langt hovedparten af det solgte øl pilsnerøl med omkring 4,6 pct. vol.. Stærkere øl er typisk meget dyrere i Danmark – både fordi afgiften er højere og især fordi prisen uden afgift er højere. I de tyske grænsehandelsbutikker sælges almindelige pilsnere og stærkere øl til stort set den samme pris på trods af, at den tyske afgift er højere for guldøl end for almindelig pilsnerøl.

Langt hovedparten af det danske øl har en indbrygningsprocent på under 11 Plato-grader (ca. 10,5 Plato-grader). I udlandet er langt hovedparten af den produ-